

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christiana. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

Cap. XIV. De Desiderio & Fuga. Quid desiderandum, quid fugiendum sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

Aliis profuit attentè disquirere mala , & incommoda rei amatae, quæ ejus decorem , & amabilitatem imminuerunt. Demum juvabit amorem ad Deum , ad virtutem , ad æterna præmia , ad ea nimium , quæ verè amabilia sunt , convertere , ut bonus amor malum pellat amorem , & mens hominis generosa vilissimo terræ amore fordescere erubescat. Mali amores bonos mores inficiunt.

5. Omnia colligavit natura amatoriâ quâdam catenâ. Hæc cogit & copulat stellarum choreas in cœlo , volucrum examina in aëre, armenta boum in pratis , greges pecudum in montibus , turmas ferarum in sylvis. Sacer autem hic nexus à solo rumpitur odio ; ut enim amor ad unionem , ita odium ad divisionem & dissensionem tendit. Hujic affectui facilè subjacent ignavi , timidi , & suspiciosi , qui undecunque damnum metuunt. Sunt & quidam homines ita nati , ut oderint omnes , qui tanquam diræ alites , tenebras quoque suas exosas habent. Si quis hujus notæ occurrerit tibi ; non odio illum , sed miseratione prosequere. Si eut in palæstra caves à collusore placide & sine ira : ita in omni vita ab eo sine odio declina , qui tibi contrarius est. Odium verò compescet excitando animum ad amorem per considerationem alicujus boni in eo quod odio habetur. Nullus in te odio locus erit , si omnia in bonum interpreteris. Tum applicandum est odium ad ea , quæ verè illud merentur , quæ sunt deformitas peccati , & æterna damnatio. Si ad alia ipsum vertis , non rem quam odisti , sed te ipsum laedis , & perdis. Nam si etiam inimicos juberis diligere , quem debes odire ? Abeundum est tibi extrarum municipium , ut invenias quem odire liceat. Extrarerum naturam malum est , in quod solum justè exerceri odium potest. Quod si hominem odire debes neminem ita ut te ? nemo enim tantum tibi nocuit , quantum tu ipse.

CAP. XIV. *De desiderio , & fuga. Quid desiderandum , quid fugiendum sit.*

1. **F**elix est qui subiectus est Deo , qui nihil impense desiderat , qui se rebus accommodat , quidicit ; Vult me Deus

incolumem esse, vult me ægrotare? vult me divitem, vel pauperem? vult me hinc migrare, vel hîc morari? Ad utrumque paratus sum. Si semel dixeris, Quando illuc ibo? quando illud habebo; misereris. Nam si id concupiscis quod extra te est, perpetuâ anxietate cruciaberis, & tanquam in orbiculari machina semper sequeris, nunquam assequeris. In tua potestate sunt opiniones, cogitationes, affectiones, & quælibet actiones tuæ: extra eam corpus, divitiae, gloria, dignitates, & quicquid ipse non agis. Illa nec prohiberi ab aliquo, nec impediri possunt: hæc aliena sunt, & impedimentis obnoxia: quare ea omnino non appetes, vel ita saltem ut scias ab aliorum arbitrio pendere, & diu tecum esse non posse, quia sic exigit eorum conditio. Nulla res externa desiderabilis est, *Præterit enim figuræ hujus mundi.* Etsi omnia votis respondeant, quicquid habueris dolens & invitus in morte relinques. Intro respice: intus est fons boni, semper scaturiens, si semper fodias.

2. In hoc uno posita fuit quoruindam veterum Philosophorum sapientia, qui fortunæ imperio exempti inter ipsos corporis acerrimos cruciatus litem beatis mentibus de felicitate movebant. Nam cum terminos potestatis homini à Deo concessæ contemplarentur, sibi planè persuadebant nihil præter affectiones & cogitationes suas ad se pertinere. Ideoque tam absolutum in eas imperium hujus meditationis usu acquirebant, atque ita animi motus regabant, ut non sine aliqua ratione se solos divites, solos potentes, solos felices jaçtarent. Assidua autem exercitatio necessaria est, ut res extra te positas tanquam nihil ad te spectantes spernere diseas. Id si fueris assequutus, nunquam dolebis externa tibi deesse, sicut non doles, quòd rex Tartarorum non sis, aut quòd alis careas ad volandum. Quæ extra nos, nihil ad nos.

3. Hoc fræno coercenda sunt desideria, quibus si modum non imponas, nunquam explebitur inexplebilis animus, & quicquid illi congesseris, non erit finis cupiditatis, sed gradus, & irritatio. Nullus humor sufficit ei, cu-

lus viscera ardenti æstu laborant: non enim sitis illa, sed morbus est. Ita accidit illis, qui desideria sua non ad rationem revocant, cuius certi sunt fines, sed ad vitium & luxum, quorum immensum est, & incomprehensibile arbitrium. Nulla incommoda senties, nec quidpiam tibi derit quod desideres, si te intra naturalem modum continebis: si modum excesseris, etiam in summis opibus pauper eris. Cupiditati nihil est satis, naturæ pauca sufficiunt.

4. Memento sic in vita versandum esse, ut in convivio. Si quæ epulæ circumferantur, & ad te pervenerint manu modeste extentâ partem accipito. Si te prætereat, qui fert, ne eum detine. Si nondum pervenerit, ne longè appetitum extendas, sed expecta donec accedat. Sic erga divitias, erga dignitates, & reliqua quæ extra sunt, si affectus fueris, dignus eris Sanctorum convivio, eaque animi serenitate frueris, quæ te omnibus casibus superiorem faciet. Quod si ea quæ oblata fuerint despixeris, & recusaveris; non solum conviva Sanctorum, sed consors eris felicitatis eorum, eamque incipies prægustare in terra, quâ illi in cœlo perfruuntur. Arbitrio tuo potes te beatum facere, si nihil desideres, quod extra te sit. Quis est beatus? qui habet quicquid vult. Habet autem quicquid vult, qui non vult nisi quod potest.

5. Multa fugimus, & abominamur tanquam noxia & adversa, quæ revera utilia sunt. Fit enim plerumque ut spiritui plurimum profint, quæ appetitui adversantur. Quæ nocent, docent. Mors, exilium, paupertas, ignominia, labor, ægritudo, & cætera ejusdem generis, quæ in tua potestate non sunt, nec mala sunt, nec pertinent ad te. His itaque non fugam, non abominationem opponere debes, sed conceptæ de illis opinionis neglectum. Hæc omnia Socrates larvas appositiè nuncupabat. Nam ut pueris larvæ incutient metum, cum nihil in illis præter externam speciem horribile sit: ita in rebus contingit, quas non ut sunt, sed ut apparent apprehendere soles. Mors

quid est ? Larva. Vide quām dulcis fuerit non solum
sanctis , & eximiā virtute præditis viris , sed Socrati , &
aliis sapientibus Ethniciis. Quid igitur terribile est in mor-
te ? Opinio. Timor mortis est horribilis , non ipsa mors.
Idem in aliis rebus , quas soles abominari , apprehen-
des. Corrige opinionem , & nihil invenies quod debeas
abominari præter peccatum.

C A P . X V . *De Gaudio , & Tristitia . Qualiter vir bonus
gaudere debeat . Non tristatur qui omnia prævidet .*

Varia doloris antidota .

1. **I**Ta gaudere debes , ut in gaudio tuo modestia elu-
ceat ; neque animus ita dissolvatur , quin possis libere ,
si opus sit , à lætitia ad mœrorem transfire. Christus Do-
minus optimus rerum æstimator non ridentes beatos vo-
cat , sed eos qui lugent. Valdè enim dedecet Christianum
hominem , qui se æterna sectari profitetur , inter
tot pericula mentis & corporis , inter tot justissimas tri-
stitiæ causas , stultorum more risu gestire , & de rebus pe-
rituris exultare. Fugit terrena voluptas , & quæ nos gau-
dia vocamus , sèpè initia tristitiæ sunt. Verum gaudium
non nisi ex virtutum conscientia nascitur. Non potest gau-
dere nisi justus , fortis , & temperans. Ut nunquam desit
animo tuo lætitia , fac ut tibi domi nascatur. Nasceret
autem , si intra te ipsum fuerit. Cæteræ hilaritates leves
sunt , non implent pectus ; nec semper gaudet , qui ridet.
Res severa est verum gaudium , oritur ex bona conscienc-
ia , & honestis consiliis , & rectis actionibus , ex con-
temptu voluptatum , & placido illibatae vitæ tenore. Hæc
est vera virtutis lex , ut vere gaudeas , diu lugendum.

2. Tristitia malum præsens vel reipsâ , vel apprehe-
sione cum quadam perturbatione & inquietudine execra-
tur. Solemus autem ut plurimùm non rebus , sed rerum
opinionibus cruciari. Noli res indagare quales sint , non
servitia , non agros , non nummos , non negotia : con-
sidera potius quæ tua de illis opinio sit. Quòd dede-

Y iii